

hjælpe med til her i dag, at fleks- og skånejob ikke betyder en forringelse i forhold til overførselsindkomsterne, men tværtimod er et fordelagtigt tilbud.

For at vende tilbage til dagens konkrete forslag, så synes jeg, at vi skal have det med i betragtning, at de mennesker, der tager et fleks- eller skånejob, ikke får ringere forhold og færre rettigheder i forhold til deres nuværende situation på f.eks. overførselsindkomst. Derfor vil CD ikke støtte forslaget, men afvente de forbedringer, som arbejdsministeren vil komme med.

Anders Samuelson (RV):

I Det Radikale Venstre er vi meget enige med forslagsstillerne i, at der er et behov for at forbedre rettighederne i forbindelse med fleks- og skånejob. I dag er de manglende rettigheder nok en af de vigtigste barrierer i virkeliggørelsen af det rummelige arbejdsmarked. Især på fleksjobområdet er der behov for ændringer.

Det kan virke og er også absurd, at gode vel-fungerende medborgere, som optjener dagpenge-rettigheder, efterfølgende har – efter de forhandlinger, som vi har haft i dag, og når de på et tidspunkt er blevet vedtaget – 4 år til at komme i job igen, hvorimod hvis man mister sit arbejde som fleksjobber, altså hvor man har nedsat arbejdsevne, har man ganske kort tid, før man ryger tilbage i bistandssystemet. Det er et kæmpeproblem, og derfor diskuterer vi også i øjeblikket internt i regeringen, hvordan disse ordninger kan skrues sammen på en mere hensigtsmæssig måde, og socialministeren vil som nævnt senere på året fremsætte nogle lovforslag på det her område.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte beslutningsforslaget, men vil afvente det, der bliver lagt frem.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiet finder også, at det er rigtigt, at de, der er i fleks- og skånejob, ligestilles med dem, der har et rigtigt job, så de ikke holdes udenfor. Men selve beslutningsforslaget her favner for vidt, hvis jeg må bruge det udtryk, til at vi kan stemme for det.

Ole M. Nielsen (KRF):

Der er rigtig gode intentioner i forslaget her fra Enhedslistens side. Meget af det er jo noget, vi ønsker, og vi er også opmærksomme på den divergens, der er mellem, at det ene system er

under Socialministeriet, og at det andet er under Arbejdsministeriet.

Vi kunne da godt være med til at diskutere, om vi kunne finde modeller, hvor vi fik det hele samlet under Arbejdsministeriet, og om ikke det var lige så let og rimeligt at ordne det på den måde, men nu må vi jo nøjes med, da vi ikke alligevel er fuldt ud enige om det her, at glæde os til at se, hvad socialministeren kommer med.

Vi mener til gengæld også, at vi trænger meget til at få tingene lagt til rette, så de mennesker, der trænger til et skånejob eller et fleksjob, ikke holdes tilbage af økonomiske årsager og går glip af en sikkerhed på et senere tidspunkt.

Vi ønsker jo alle sammen, at folk kan komme i de job, så det glæder vi os meget til at medvirke til.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Jette Gottlieb.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne takke for den konstatering fra flere sider, at vi faktisk har fat i et problem. Det er vi helt enige i. Det har vi nemlig.

Vores holdning er, at bekæmpelse af udstødningen fra arbejdsmarkedet starter på arbejdspladserne, fordi vi opfatter udstødningen som en konsekvens af den måde, som arbejdsmarkedet fungerer på med rationaliseringer og personalereduktioner og stress og nedslidning. Vi synes, det er grotesk, at 5.000-6.000 ansatte – det drejer sig om 1 pct. i amter og kommuner – hvert eneste år bliver fyret fra deres arbejde efter 120 sygedage. De fleste er i øvrigt kvinder over 40 år ansat som rengørings- eller køkkenmedhjælper eller på social- og sundhedsområdet. Det offentlige har altså et meget stort ansvar for de problemer, vi her diskuterer.

Arbejdsskaderne huserer stadig både i det private og i det offentlige, og det burde være et nærliggende krav til virksomhederne, at de i det mindste fastholder job til deres egne nedslidte eller skadede medarbejdere på normale vilkår. Sådan noget så vi gerne en lovgivning om.

Men nu er tidens løsen altså, at der skal oprettes flere skåne- og fleksjob, og som eksempel kan nævnes, at på MD Foods ville man meget gerne oprette fleksjob til de ansatte, men jobbene bliver ikke besat, fordi de ikke er dagpengeberettigede. De ansatte er bange for at ende i